

17 de febrer de 2007

Discurs amb motiu de la proclamació com a candidat a alcalde de Terrassa

Companyes, companys, amigues, amics...

Bon dia i gràcies, abans que res, a tots vosaltres per ser avui aquí i compartir aquest dinar i aquest acte ciutadà i polític.

Fa només una setmana que els socialistes terrassencs celebràvem les dissetenes Jornades de Política Municipal. Ara ens tornem a trobar, alguns som els mateixos, però hi ha també molta gent nova, simpatitzants, amics, gent compromesa amb la ciutat. Us vull donar les gràcies també per ser avui amb nosaltres, per estar sempre lluitant per Terrassa.

Aquest matí mateix el Consell Nacional del PSC ha aprovat els noms dels caps de llista a les properes eleccions municipals. Això significa que, oficialment, sóc ja candidat a l'alcaldia de Terrassa per segona vegada.

Abans que res, vull agrair el suport pràcticament unànim que he rebut dels meus companys i companyes socialistes per ser novament candidat. Per a mi és un orgull i una gran responsabilitat. Em comprometo una vegada més, públicament, davant vostre i davant de tota la ciutat, a estar a l'alçada d'aquesta confiança, de les esperances i dels projectes i sobretot de les persones que em fan confiança. Gràcies, gràcies, sincerament.

Aquest suport té un missatge polític claríssim. Som un partit unit. També divers, sens dubte, perquè aquesta ha estat sempre la nostra riquesa. Però estem units al voltant d'un projecte de ciutat, d'uns compromisos amb els ciutadans i les ciutadanes. Això és el que importa. Per això lluitem, per això treballem cada dia, cadascú des del lloc que ocupa.

No importen massa els noms i els cognoms. Deixeu-me que ho repeteixi una i altra vegada. Aquest és un projecte col·lectiu, de persones que es comprometen amb altres persones. I amb unes idees, uns valors, unes conviccions que compartim amb una gran majoria de terrassencs i terrassenques.

Dic això, abans de parlar dels nostres compromisos de futur amb Terrassa, perquè el procés electoral ens porta inevitablement a parlar, quan toqui, de noms i de cognoms.

Es a dir, de la llista d'homes i dones -una llista paritària, ho vull remarcar perquè hem estat els primers en fer-ho-, la llista dels candidats i candidates a regidors i a regidores del nostre Ajuntament. És inevitable i molta gent em fa preguntes sobre això. Però encara no toca.

Sé que hi ha molta gent vàlida, a dintre i a fora d'aquest partit, gent progressista, que té ganes de fer coses per Terrassa, que té esperit de servei, coneixements i qualitats, experiència, il·lusió.

Hi ha partits que no tenen gaires dificultats per fer la seva llista. Deixeu-m'ho dir, amb tot el meu respecte cap a ells. A nosaltres ens costa fer la llista. El nostre és un gran partit però el projecte va molt més enllà del partit, és un projecte de ciutat. I això vol dir que tenim al costat molta gent, que som molts i moltes, un extraordinari equip humà que ha demostrat que pot tirar endavant aquesta ciutat i que té idees i il·lusió per fer una Terrassa encara millor.

Nosaltres no ens permetrem el luxe de perdre ni una sola persona, ni una sola capacitat que pugui beneficiar Terrassa i els terrassencs.

Ja ho dic ara. Hi ha lloc per a totes i tots els que vulguin sumar-se a aquest projecte de futur, de govern, de servei. La llista electoral és limitada. Hi ha lloc només per a uns trenta i tants noms i no tots amb possibilitats de sortir elegits. Però hi ha més llistes possibles, més tasques, més compromisos.

Una vegada més, insisteixo, el que importa és a on anem i que fem el camí plegats. No tinc cap dubte de que serà així, veient que estem units i compromesos, sabent com sabem que al nostre projecte hi ha lloc per a tothom que s'hi vulgui implicar amb el cor i amb el cap.

Avui és un dia festiu. Es dia de Carnestoltes, una de les festes importants a Terrassa, una tradició popular que vam recuperar amb la democràcia i que ha esdevingut un referent a tot Catalunya. Es un dia alegre, un dia per fer broma, per disfrutar del carrer, per enfotre-se'n una mica dels polítics també, què hi farem, és el que toca...

Aquesta tarda, quan doni les claus de la ciutat al balcó de l'Ajuntament, simbòlicament deixaré de ser alcalde i la ciutat estarà de festa...

Però com que encara falten unes hores, permeteu-me que faci d'alcalde i de candidat i que comparteixi amb vosaltres algunes idees sobre el futur de Terrassa, perquè d'això parlarem sobretot aquests propers tres mesos.

El Carnestoltes, com tants altres esdeveniments populars o culturals, és un signe d'identitat col·lectiva. Com ho és la Festa Major. El Festival de Jazz. L'hoquei. El modernisme. La universitat. La indústria, el comerç, els serveis. L'extraordinari entorn natural que envolta Terrassa...

Són elements que formen part del nostre caràcter, del nostre patrimoni comú. Aquests els veiem i els disfrutem. Però n'hi ha d'altres que no es veuen i que són tan importants com aquests. Els valors. Hem de parlar molt dels valors i també de les coses que farem, sens dubte. Però hi ha moltes maneres de fer-les. Desconfiem d'aquells que diuen que els ajuntaments sobretot han de gestionar i fer poca política. D'aquells que diuen que a la vida municipal la política no compta massa, que tots els partits fan més o menys el mateix, que no hi ha massa diferències entre dretes i esquerres. No és veritat. En absolut. La Terrassa d'ara, aquesta ciutat que està millor que mai, seria molt diferent si l'haguessin governat altres forces polítiques. Perquè es pot governar per a tothom o només per a una minoria. Es poden afavorir uns determinats barris i

oblidar-ne uns altres. Es poden afavorir interessos privats i descuidar els interessos de tots.

Els socialistes ni ho hem fet, ni ho fem ni ho farem mai així.

Els socialistes fem el que ens comprometem a fer. Som homes i dones honestos. Dialoguem amb tothom, busquem acords, pactes. Volem sumar i multiplicar. Intentem fer les coses bé, però no sempre surten com volem. No ens fa por rectificar si cal, perquè som honestos i aquest és un signe de fortalesa i no de debilitat. Sentim passió per Terrassa. I estem sempre a prop de la gent, dels seus problemes, de les seves necessitats, dels seus somnis. Volem que tothom progressi, que no es quedi ningú penjat, al marge. I cuidem especialment les persones més febles, les més vulnerables.

Aquests són els nostres valors i impregnen el que serà el nostre programa. Un programa que neix al PSC a través de tot un procés de debat i de reflexió, però sobretot a partir d'una voluntat molt clara d'escoltar la gent, de detectar el que necessitem per progressar. El programa no el fem sols. Insisteixo una vegada més: el fem amb les persones, amb tota la societat.

Per això una gran majoria se'l pot fer seu. I aquesta majoria ens fa confiança perquè governem i apliquem el programa i perquè fem política de ciutat.

La que hem fet sempre, d'acord. Coherents amb les nostres arrels, amb el nostre passat. Però ara d'una nova manera. La que ens demanen la ciutat i la societat del segle XXI.

El món està canviant i no ho podem ignorar. Nosaltres podem ser part d'aquest canvi i fins i tot liderar-lo. O podem quedar-nos quietes, passivament, deixar que passin coses, no reaccionar i de tant en tant lamentar-nos una mica. És possible, però els que em coneixeu i m'aprecieu sabeu que no ho faré. I jo sé que vosaltres tampoc.

Hem de fer política d'una nova manera. Hi ha qui ho anomena "la política 2.0". Què vol dir això? Parlem primer de la política 1.0. És la de sempre, la qual cosa no vol dir res negatiu. Una política i uns polítics que s'adrecen als ciutadans en general, sovint a través dels mitjans de comunicació o de grans actes de masses, amb una escenografia espectacular. Una política en una sola direcció, que cada quatre anys va a buscar el vot dels ciutadans i les ciutadanes, que tendeix a ser vertical, jeràrquica. Que s'adreça més a col·lectius o entitats que als ciutadans i ciutadanes tractats individualment. Això ja no funciona, ja no és suficient. Aquesta és la política dels segles XIX i XX. No la que ens demana el nou món del segle XXI.

Política 2.0 és escoltar i dialogar. És tenir les portes obertes i les orelles també. És governar molt i manar poc. És no tenir por a rectificar quan cal ni a reconèixer honestament els errors. És saber sumar, construir un projecte col·lectiu amb les aportacions de tothom que vulgui sumar-s'hi. Això vol dir ser flexibles, sense perdre la identitat. Política 2.0 és tractar els ciutadans de tu a tu, de persona a persona, en pla d'igualtat. Política 2.0 és conèixer molt bé i

molt d'aprop les necessitats de la gent, parlar-les, veure conjuntament quina resposta hi podem donar. I sobretot, fer les coses no només per als ciutadans, sinó amb els ciutadans.

Aquesta nova política en xarxa és la meva. Jo m'hi sento còmode. M'agrada no només tenir oberta la porta del despatx, sinó sortir molt del despatx i tractar directament amb la gent. M'agrada anar als instituts i aprendre dels joves, que seran els protagonistes de la ciutat de demà. Amb ells me n'adono més que amb ningú de com estan les canviant les coses, de fenòmens que tot just intuïm. Disfruto al programa que fem cada dijous a la tele, en el que els ciutadans i ciutadanes poden trucar i dir o preguntar el que vulguin al seu alcalde. M'apassiona internet, el món de la xarxa, que dóna als ciutadans la possibilitat d'adreçar-se directament a l'alcalde i a mi em permet sentir-me molt a prop d'ells. Al carrer, als casals de gent gran, a les escoles, als centres cívics, a les obres, la gent vol ser escoltada i tinguda en compte, té aportacions, propostes, necessitats. I vol polítics propers, en els que pugui confiar, amb els que pugui tractar personalment. Es el que he intentat fer en aquests anys com a alcalde de Terrassa: tractar la gent de persona a persona. Es el que hem de fer cada vegada més tots els homes i dones que des de l'Ajuntament i des de la política en general volem servir la ciutat.

El programa que presentarem d'aquí a unes setmanes serà ja una mostra d'aquesta nova política i recollirà propostes, compromisos, per fer en equip, col·lectivament, una Terrassa encara millor.

Avanço només unes grans línies del que volem fer i farem, i ja vaig acabant.

La primera:

Volem una ciutat on tothom tingui els mateixos drets i deures, les mateixes oportunitats, la mateixa qualitat de vida, visqui on visqui.

Assegurarem que la ciutat creix equilibradament i que aquest creixement arribi fins a la xifra que considerem ideal, al voltant dels 230.000 habitants. Assegurarem que els serveis i les infraestructures avancen en paral·lel: les escoles, els centres sanitaris, el transport, la neteja, els equipaments... Ens comprometem també a respectar la diversitat com una riquesa, com una força de Terrassa, però compartint drets i deures i defensant els valors fonamentals de la nostra societat. I garantirem solidàriament que puguin disfrutar del benestar i del progrés col·lectiu les persones més febles, les que es troben en situacions més vulnerables. Ja ho he dit altres vegades: no deixarem ningú pel camí.

La segona:

Volem una ciutat segura i tranquil·la. Una ciutat cívica on poguem conviure i respectar-nos tots. Una ciutat que pugui confiar en el futur.

Cal garantir la seguretat més bàsica, la d'anar pel carrer i viure tranquil·lament. I ho fem. Cal fer complir les lleis amb fermesa, però també amb sentit comú i amb sensibilitat. I ho fem. Cal lluitar contra qualsevol forma de violència o d'agressió. I ho fem. Cal fer respectar les normes de convivència a l'espai públic. Cal lluitar contra els accidents. Cal que la ciutat se senti segura i

confiada per poder afrontar el futur. Es el que fem i és el nostre compromís: ho continuarem fent.

La tercera:

Volem una ciutat que generi feina i riquesa en molts sentits, no només l'econòmic.

L'economia local, la nacional i la mundial estan canviant. Hi ha perills, però també oportunitats, per a una ciutat treballadora i emprenedora com la nostra. Hem de facilitar als empresaris les infraestructures i els serveis que calen per competir millor. Hem de progressar respectant el medi ambient, el paisatge. Hem d'oferir cada vegada més oportunitats de formació als terrassencs i terrassenques, perquè en aquest món nou ens haurem d'estar formant tota la vida. I hem d'assegurar que progressem tots i totes, que el treball sigui estable i just, que la riquesa -en tots els sentits- sigui col·lectiva i reverteixi en benefici dels individus i també de la comunitat.

La quarta:

Volem una ciutat que funcioni.

Això és fonamental, una de les obligacions més bàsiques d'un ajuntament. Que funcionin els serveis públics. Que siguem capaços de respondre amb rapidesa i amb qualitat. Que atenguem les petites coses, aquell semàfor que no funciona o aquell contenidor mal col·locat, amb el mateix rigor que afrontem les grans actuacions o inversions municipals. Hem de saber respondre a una ciutadania cada vegada més exigent i aprofitar al màxim les possibilitats que ens ofereixen les noves tecnologies per servir millor els ciutadans.

La cinquena:

Volem una ciutat en la que ens puguem moure millor.

Això és mobilitat, transport, circulació, aparcament... Coses molt quotidianes, que ens afecten a tots un moment o altre. Hem d'anar canviant el model, perquè no hi caben més cotxes. No serà fàcil ni hi ha receptes màgiques. L'aposta per construir el Metro de Terrassa ens obre unes extraordinàries oportunitats per al futur. Però l'hem de complementar millorant encara més els autobusos i tots els sistemes de transport públic, guanyant espai per als vianants, construint més aparcaments, gestionant millor el trànsit, fent complir les normes. Aquest és un dels grans reptes de futur a les grans ciutats europees com la nostra, i ha de ser i els ciutadans volen que sigui una de les grans prioritats.

I la sisena i última:

Volem una ciutat viva, dinàmica, ambiciosa, atrevida.

Una ciutat capaç d'innovar, d'inventar. Una ciutat que no tingui por a provar coses que potser no surtin bé. Una ciutat en la que passin coses, que afavoreixi que la gent pugui desenvolupar les seves inquietuds, els seus projectes. No diré noms, però hi ha ciutats endormiscades, "comodones". La nostra no ho és. Som una ciutat jove, emprenedora, preparada. Hem d'aprofitar-ho. Perquè aquest caràcter és el secret de l'èxit en el nou món que està naixent ara mateix: en la nova societat, en la nova política, en la nova economia.

Al voltant d'aquests 6 grans eixos construirem una Terrassa encara millor. Ho farem entre tots i totes, en equip, sumant. Sempre sumant i mirant amb confiança cap al futur. Estic segur que és el que volen la gran majoria de terrassencs i terrassenques per aquest segle XXI: una Terrassa millor que mai.

Moltes gràcies!